

Wybory 2010

**Delegaci na Walne Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze Delegat6w NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
Szkoły Gł6wnej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie**

Koło Wydziału Rolnictwa i Biologii

1. ANNA BIELAWSKA
2. WOJCIECH BORUCKI
3. JULITTA GAJEWSKA
4. DANUTA KĘDZIOR
5. LIDIA MICHALSKA
6. MAŁGORZATA OKOŁOWICZ

Koło Wydziału Medycyny Weterynaryjnej

1. PIOTR JURKA
2. WANDA KOMOROWSKA
3. JACEK KRZEMIŃSKI
4. MARCIN PAWŁAK
5. CEZARY WAWRYKA

Koło Wydziału Leśnego

1. HERONIM OLENDEREK
2. LECH PŁOTKOWSKI

Koło Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu

1. JACEK BOROWSKI
2. BEATA BRONISZ
3. JANINA CZARNECKA
4. BOŻENA DOBROWOLSKA
5. GRAŻYNA SKALMIRSKA
6. JOANNA STRUCIŃSKA
7. AGNIESZKA ŚWIĘTOCHOWSKA
8. BOŻENA SZKUTA
9. TERESA ZIELONY

Koło Wydziału Inżynierii i Kształtowania Środowiska

1. KAZIMIERZ GARBULEWSKI
2. ELŻBIETA KADZIŃSKA
3. EWA KAZUBEK
4. KRYSZYNA MAŁACHOWSKA
5. PAWEŁ OGLEŃCKI
6. HALINA PAJNOWSKA
7. POŁOŃSKI MIECZYSLAW
8. KRYSZYNA WIECZORKIEWICZ

Koło Wydziału Technologii Drewna

1. WITOLD DZBENSKI
2. MARIA KUPCZYK
3. MARIAN RÓŻALSKI

Koło Wydziału Nauk o Zwierzętach

1. KRYSZYNA JESKE
2. BOŻENA WOJTYRA
3. EWA SAWOSZ
4. TOMASZ NIEMIEC

Koło Wydziału Nauk Ekonomicznych

1. TOMASZ KONDRASZUK
2. ANDRZEJ PARZONKO
3. JOANNA WRZESIŃSKA

Koło Wydziału Nauk o Żywności i Wydziału o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji

1. JACEK BUJKO
2. MARZENA FILIPCZUK

Koło Wydziału Inżynierii Produkcji

1. DARIUSZ CZEKAŁSKI
2. KRZYSZTOF KORPYSZ

Koło Wydziału Zastosowań Informatyki i Matematyki

1. MARIA MAJKOWSKA
2. MARIA WESOŁOWSKA
3. MAREK WIERZBICKI

Koło Wydziału Nauk Humanistycznych

1. MAŁGORZATA HERUDZIŃSKA
2. JOANNA WYLEŻAŁEK

Koło Studium Wychowania Fizycznego

1. KRZYSZTOF NIEWIADOMSKI
2. ZOFIA STOLARZEWICZ – WOJNAR

Koło Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych

1. IGOR WERESTIUK

Koło Pracowników Administracji

1. IRENA ADAMCZYK
2. ANDRZEJ HERSKI
3. BARBARA KŁOSIEWICZ
4. RYSZARD KRAWCZYK
5. EWA KUCHARSKA
6. MARIOLA MATYSIAK – PITUCH
7. BARBARA LESIAK
8. JOANNA MROCZKOWSKA
9. KRYSZYNA SROKA
10. MIROSŁAWA RADZYMIRSKA- MIKOŁAJCZEWSKA
11. STANISŁAWA WYSZYŃSKA
12. WŁOSKOWICZ WOJCIECH
13. ZAWADKA ADAM

Koło Pracowników Jednostek Międzywydziałowych

1. BARBARA DREWICZ
2. MARIA GROMADKA
3. KRZYSZTOF GUTKOWSKI
4. JOANNA OSIŃSKA – FLUKS
5. JERZY SIWIŃSKI

Koło Emeryt6w i Rencistów

1. HENRYKA BARANOWSKA
2. ANNA BYSZEWSKA – WZOREK
3. ZOFIA KOZAR
4. JOLANTA MROCZKOWSKA
5. HONORATA ROKICKA
6. ZOFIA SŁAWEK
7. MARIA WIŚNIEWSKA

**Sprawozdanie z działalności Komisji Zakładowej
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” SGGW
Marzec 2006 – marzec 2010**

W marcu 2010r. nasz Związek liczy 274 członków (+ 2). W czasie ubiegłej kadencji zapisało się do „Solidarności” 58 osób. Lista członków natomiast zmniejszała się o 47 osób (z różnych przyczyn, najczęściej z powodu zmiany pracy, przejścia na emeryturę, również śmierci lub rezygnacji).

Komisja Zakładowa, liczyła 15 osób:

Prezydium stanowiły osoby: Przewodnicząca - Maria Wesołowska, V-ce przewodniczący Tomasz Kondraszuk, Sekretarz - Krystyna Małachowska, Skarbnik – Janina Koc. Członkowie: Jacek Bujko, Piotr Jurka, Marian Różalski, Teresa Zielony.

Pozostali członkowie Komisji Zakładowej to:

Andrzej Ciepeliowski, Julitta Gajewska, Maria Gromadka, Anna Bielawska, Lidia Michalska, Małgorzata Okołowicz, Tomasz Olęderek (zrezygnował w 2009 r.).

Komisję Rewizyjną tworzyły osoby:

Kazimierz Garbulewski, Emilian Pitera, Jacek Krzemiński.

Delegatkami na WZD Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” były:

Krystyna Małachowska i Maria Wesołowska.

Delegatem na Walne Zebranie Delegatów Regionu Mazowsze – Piotr Jurka.

Komisja Zakładowa w składzie poszerzonym o Przewodniczących Kół, (w sumie 25 osób) zbierała się regularnie na comiesięcznych posiedzeniach.

Co tydzień miały miejsce zebrania Prezydium KZ.

Zarówno posiedzenia Komisji Zakładowej jak i Prezydium są otwarte i nawet często bywali na nich nasi koledzy spoza tego gremium (Maria Kupczyk, Igor Werestiuk, Małgorzata Okołowicz, Maria Gromadka i sporadycznie inni).

Najczęstszym przedmiotem naszych posiedzeń były ciągle pogarszające się warunki pracy w Uczelni zarówno nauczycieli akademickich jak i pozostałych grup pracowniczych. Staraliśmy się temu zapobiegać i uświadamiać władzom uczelni konsekwencje jakie dla badań naukowych i jakości dydaktyki niesie zadłużanie się Uczelni poprzez zaciąganie kredytów i zbyt intensywne inwestycje podejmowane bez perspektywicznie zapewnionych środków na ich przeprowadzenie i późniejsze utrzymanie. Prowadziło to nieuchronnie do „oszczędności” i tzw. „programów naprawczych”. Te kroki natomiast to z reguły: zwiększanie obciążeń godzinowych nauczycieli akademickich poprzez zwiększanie pensum dydaktycznego, zmiany „przeliczników”, zwiększanie liczebności grup studenckich (ostatnio do karykaturalnych już rozmiarów) oraz zwiększanie obowiązków dla pracowników administracji i stanowisk robotniczych.

W grupie pracowników nie będących nauczycielami wiele sytuacji wymagało naszej interwencji zarówno jeśli chodzi o ogólne przepisy np. zasady wynagrodzenia w Dziale Remontów i Konserwacji jak i indywidualne sprawy.

Komisja Zakładowa podejmowała w tym duchu stałe kontakty z władzami Szkoły, z JM Rektorem, Prorektorami, Kanclerzem, Kwestor, Dziekanami Wydziałów, Przewodniczącymi Komisji Senackich i Rektorskich.

Na niektóre posiedzenia Komisji Zakładowej lub Prezydium były zapraszane wyżej wymienione osoby. Zapraszani byli również przewodniczący dwu innych związków zawodowych działających w SGGW: Pani Przewodnicząca ZNP dr Mieczysława Flachowa oraz Pan Przewodniczący „Solidarności

80” Tomasz Grzywa. Z nimi dyskutowaliśmy oraz uzgadniali wspólne stanowiska w najważniejszych sprawach Szkoły – głównie podwyżkowych. Na zebraniach bywali też z własnej inicjatywy przedstawiciele Samorządu Studenckiego (np. zaniepokojeni propozycjami przekształcenia Studiów Międzywydziałowych).

Utrzymywaliśmy stały kontakt z Krajową Sekcją Nauki NSZZ „Solidarność”. Maria Wesołowska delegat SGGW do KSN, była uczestnikiem posiedzeń Rady lub Prezydium KSN. Anna Gołębiwska redagowała biuletyn KSN: "Wiadomości KSN". Teresa Zielony przed przejściem na emeryturę, regularnie uczestniczyła w posiedzeniach zespołu płacowego KSN. Po jej rezygnacji w tych posiedzeniach brała udział Maria Wesołowska. Braliśmy udział w konferencjach, seminariach i szkoleniach organizowanych przez KSN (Maria Wesołowska, Tomasz Kondraszuk).

Utrzymywaliśmy kontakty z Regionem "Mazowsze" poprzez naszego delegata za Zjazd Regionu Piotra Jurka. Korzystaliśmy wielokrotnie z pomocy Biura Prawnego Regionu Mazowsze. Szczególne podziękowania kierujemy do przewodniczącego Zarządu Andrzeja Kropiwnickiego oraz prawnika Pana Michała Rynkowskiego.

Nasza Komisja Zakładowa utrzymywała kontakty z Komisjami Zakładowymi uczelni wyższych w Warszawie i całej Polsce.

Działalność Komisji Zakładowej można dla jasności ująć w następujących punktach :

- udział w pracach Senatu, wszystkich Komisji Senackich i Komisji Rektorskich,
- negocjowanie z władzami Uczelni zasad regulacji wynagrodzeń pracowników,
- opiniowanie, negocjowanie i uzgadnianie zapisów w Statucie Szkoły oraz regulaminów porządkujących działalność Uczelni,
- pomoc prawna i merytoryczna pracownikom, którzy czuli się pokrzywdzeni przez przełożonych w tym występowania w ich imieniu w sądzie pracy,
- występowanie z obroną przed zwolnieniami z pracy,
- przyznawanie zasiłków i zapomóg z funduszu związkowego,
- nadzorowanie działalności Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych,
- nadzorowanie i organizacja pracy i współpraca ze społeczną inspekcją BHP w SGGW,
- podejmowanie spraw interwencyjnych z własnej inicjatywy i zgłaszanych przez pracowników,
- występowanie z inicjatywami do władz Szkoły, na rzecz pracowników,
- udział w szkoleniach z zakresu prawa pracy organizowanych przez Krajową Sekcję Nauki,
- prace nad opracowaniem historii „Solidarności” SGGW (IPN)
- organizowanie spotkań kulturalnych dla pracowników,
- organizowanie wycieczek krajowych i zagranicznych dla pracowników,
- uczestniczenie w pozauczelnianych wydarzeniach, dotyczących szkolnictwa wyższego,
- uczestniczenie w pozauczelnianej działalności związku zawodowego „Solidarność
- działalność informacyjna.

Prawa pracownicze

Przewodnicząca występowała (lub występuje) w 5 sprawach sądowych dotyczących łamania prawa wobec pracowników SGGW. Nie wszystkie jednak sprawy naruszania praw pracowniczych trafiały do sądu. Niektóre czy nawet wiele z nich

można było załatwić w rozmowach z odpowiednimi władzami Szkoły (JM Rektorem, Kanclerzem lub kierownikami odpowiednich jednostek).

Natomiast prawa pracownicze zostały w sposób szczególnie rażąco pogwałcone przez wydanie w 2006 r. Zarządzenia nr 44 i 45.

Uzyskaliśmy kilka opinii prawnych o niezgodności z prawem tych zarządzeń. Pomimo to zaczęły one być stosowane i to ze szczególną skrupulatnością na Wydziale Inżynierii i Kształtowania Środowiska. Doprowadzono tam pod naciskiem do odejścia z pracy Ani Gołębiewskiej. Wręczono wypowiedzenia stosunku pracy (pomimo szczególnej ochrony) sekretarzowi KZ „S” SGGW, i jeszcze jednemu członkowi Solidarności SGGW. Wcześniej doprowadzono do odejścia z pracy dwu innych bardzo aktywnych osób, członków Solidarności – pracowników naukowo technicznych i podjęto próbę zwolnienia Przewodniczącej Komisji Zakładowej.

Zarządzenia były niezgodne z prawem i mogły być krzywdzące dla bardzo dużej grupy pracowników – szczególnie nauczycieli akademickich. Zwróciliśmy się więc z tą sprawą do Państwowej Inspekcji Pracy oraz do Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego. Obie instytucje potwierdziły opinie naszych prawników o naruszeniu prawa : Kodeksu Pracy, Ustawy o Związkach Zawodowych oraz Prawa o Szkolnictwie Wyższym.

Z Ministerstwa otrzymaliśmy pismo następującej treści: *”Pragnę poinformować Panią Przewodniczącą, iż Departament Spraw Pracowników Szkolnictwa Wyższego zwrócił uwagę Rektorowi Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, iż wydane przez niego zarządzenia nr 44 i 45 z 2006 r. są niezgodne z prawem, jak również zwrócił się do Rektora o ich uchylenie lub zmianę”*

Zarządzenia zostały uchylone. Niemniej zwolnień z pracy NIE COFNIĘTO. Obie osoby zostały przywrócone do pracy dopiero w wyniku procesu sądowego przed sądem pracy. Pan Rektor apelował. Jednak sąd apelacyjny w całej rozciągłości potwierdził wyrok pierwszej instancji. Osoby zostały przywrócone do pracy na poprzednich warunkach zatrudnienia i wynagrodzenia oraz zostało im wyrokiem sądu wypłacone utracone wynagrodzenie. Nasze władze jednak nie dały za wygraną; wniosły o kasację do Sądu Najwyższego. W tej chwili nie wiemy, czy i kiedy będzie ona rozpatrzona.

Podjęliśmy wiele działań na rzecz obrony pracownika przed zwolnieniem z pracy. Te działania ogólnie rzecz ujmując obejmują następujące kroki:

- sprawdzamy czy przyczyna zwolnienia, podana w uzasadnieniu wypowiedzenia umowy o pracę jest konkretna (zgodnie z Kodeksem Pracy nie może być ona ogólnikowa np. „pracownik nie wywiązuje się dostatecznie z powierzonych obowiązków”) i prawdziwa. W przypadkach wątpliwych prosimy przełożonego o przedłożenie odpowiednich dokumentów jak np.: udzielenie informacji czy pracownikowi były udzielane jakieś nagany, upomnienia bądź o innych adnotacjach, opiniach, zastrzeżeniach itp.
- podejmujemy rozmowy z bezpośrednim przełożonym w celu ewentualnego uchylenia wypowiedzenia;
- podejmujemy działania we współpracy z działem Kadr dla ewentualnie znalezienia innego miejsca zatrudnienia w SGGW.

Coraz częściej jednak umowa o pracę (szczególnie z pracownikami administracji i działów gospodarczych) jest zawierana na czas określony. Umowa taka wygasa bez wypowiedzenia. W takim przypadku - jeśli pracownik sam do nas się nie zgłosi - nawet nie wiemy, że traci pracę.

W wielu takich przypadkach pracownicy przychodzili z prośbą o interwencję i z zalem, że spodziewali się przedłużenia umowy.

Zwróciliśmy się więc do Kanclerza SGGW z wnioskiem o zobowiązanie kierowników jednostek, aby przynajmniej na miesiąc przed wygaśnięciem umowy przypominali i uprzedzali osoby, którym kończy się umowa, że nie przewiduje się zawarcia z nimi następnej umowy, tak by pracownicy byli na to przygotowani i mogli wcześniej podjąć starania poszukiwania pracy. Ten wniosek spotkał się ze zrozumieniem i aprobatą Kanclerza i – jak się zdaje – jest realizowany.

Bardzo niepokojąca jest sytuacja zatrudniania pracowników na krótkie umowy np. jedynie na 10 miesięcy (bez wakacji np. lektorzy).

W ostatnich latach po orzeczeniu Sądu Najwyższego, że wobec pracowników zatrudnianych na zasadach mianowania na czas nieokreślony pracodawca nie musi zwracać się z do związku zawodowego z pytaniem czy nauczyciel akademicki podlega ze strony związku zawodowego ochronie stosunku pracy, władze naszej Uczelni nie są zobowiązane do konsultacji. Natomiast w stosunku do wszystkich pracowników zatrudnianych na umowę o pracę na czas nieokreślony takie konsultacje są wymagane przez prawo. Spotkaliśmy się z przypadkiem podjęcia próby pominięcia tej procedury, co może skutkować uznaniem wypowiedzenia za bezskuteczne.

Ze związkowego punktu widzenia bardzo ważny jest przepis prawa mówiący, że wobec osób podlegających szczególnej ochronie stosunku pracy pracodawca bez zgody Organizacji Zakładowej nie może ani wypowiedzieć ani pogorszyć warunków zatrudnienia.

Listę osób podlegających szczególnej ochronie nasz Związek przedstawia JM Rektorowi corocznie. Ochrona nasza – zgodnie z ustawą o związkach zawodowych - jest ważna przez jeden rok akademicki i połowę tego okresu.

Bardzo bulwersującą w ubiegłej kadencji była sprawa podniesienia pensum o 30 godzin jedynie dla wybranej grupy nauczycieli akademickich: asystentów i adiunktów bez żadnej gratyfikacji w wynagrodzeniu. Zatem obowiązki pracy zostały w dużym stopniu zwiększone za to samo wynagrodzenie, czyli faktycznie nastąpiła znaczna obniżka pensji. Jest to sytuacja szczególnie niekorzystna dla grupy młodszych pracowników naukowych – tych którzy powinni mieć zapewnione środki dla rozwoju ich kariery naukowej (zdobywania doktoratów i habilitacji). Uważamy, że jest to krok przeciwko trosce o rozwój naukowy nauczycieli i odmłodzenie kadry naukowo dydaktycznej. NSZZ „S” SGGW protestowała przeciw tak niesprawiedliwej decyzji. Była oflagowana siedziba Związku, wystosowaliśmy do JM Rektora petycję, pod którą podpisało się przeszło 500 osób. Była wówczas mowa o tym, że jeśli w następnych latach sytuacja finansowa uczelni ulegnie poprawie będzie można wrócić do poprzedniej wysokości pensum. Sytuacja w 2008 r. – jak wówczas stwierdzały władze - uległa poprawie, (po raz pierwszy od 2002 r. jak mówiono na posiedzeniu Senatu) ale podniesione pensum pozostało. Obecna sytuacja finansowa Uczelni jak się wydaje zafiksowała to rozwiązanie na stałe.

W ostatnich latach coraz częściej nauczyciele akademicy są zatrudniani nie na zasadach mianowania ale mowy o pracę. Podjęliśmy w tej sprawie zdecydowanie krytyczne stanowisko i przekazaliśmy władzom.

Za niekorzystne zarówno dla pracowników jak i dla Uczelni uznajemy też wywieranie nacisku na pracowników, by niezależnie od ich sprawności i przydatności w zawodzie odchodzili z SGGW

z chwilą uzyskania prawa do emerytury lub w przypadku profesorów osiągnięcia wieku ustawowego wygaśnięcia mianowania.

Sprawy płacowe

W pracach Komisji Płacowej NSZZ „Solidarność” SGGW zajmującej się sprawami wynagrodzeń biorą udział Jacek Bujko, Piotr Jurka, Tomasz Kondraszuk, Maria Wesołowska, Teresa Zielony.

W ubiegłych latach nie było żadnej oficjalnej znaczącej regulacji płac.

W tej sytuacji decyzje takie jak np. wspomniane zwiększenie pensum dla asystentów i adiunktów, zniesienie praktycznie (lub zmniejszenie) przeliczników za zajęcia prowadzone w dni wolne od pracy i za zajęcia wyjazdowe, nie wliczanie w pensum godzin za prowadzenie prac dyplomowych, zmniejszenie i tak już skandalicznie niskich wynagrodzeń za nie, wstrzymywanie dodatków urlopowych za zmienne składniki wynagrodzenia w roku 2007 powodowało faktyczne obniżki uposażeń. Do tego dochodzi inflacja. Podobne zresztą „oszczędności” dotyczyły nie tylko nauczycieli akademickich. Dla pracowników nie będących nauczycielami akademickimi były one jednak bardziej zindywidualizowane – trudniejsze do uchwycenia,

W sprawozdawanej kadencji były trzy tzw. wyrównania inflacyjne i pewna podwyżka z rezerwy celowej Budżetu Państwa w 2009 r.

Wspomniane tzw. wyrównania inflacyjne nie pokrywały rzeczywistego poziomu wzrostu inflacji. By jednak regulacja miała jakieś znaczenie poprawy sytuacji pracowników, w pierwszej regulacji inflacyjnej zaproponowaliśmy, by możliwie najwyższe kwoty trafiały do pracowników administracji i innych pracowników nie-będących nauczycielami akademickimi - dla tych ostatnich przewidując kwotę symboliczną. W regulacji drugiej wyrównanie było kwotowe, dla wszystkich pracowników Uczelni takie samo. W trzeciej ze strony Rektorskiej był silny nacisk, by podwyżki były wg algorytmu uczelnianego. Miało to skutkować możliwością pewnego wyrównania zbyt dużych rozbieżności w wynagrodzeniach dla tych samych stanowisk usytuowanych w różnych wydziałach. Algorytm ten jednak dawał bardzo niekorzystne podwyżki dla niektórych jednostek Uczelni poza Wydziałami (w tym niektórych działach administracji). W wyniku negocjacji zostało przyjęte rozstrzygnięcie bardziej korzystne dla tych działów jednak mniejsze niż dla Wydziałów ale z zastrzeżeniem wyrażonym w preambule do porozumienia: *„Strony Porozumienia wyrażają intencję wspólnych skoordynowanych działań mających na celu generalne podniesienie uposażeń pracowników Uczelni i zmniejszenia różnic w wysokości wynagrodzenia w grupach .. a w szczególności zwiększenie pensji pracowników w okresie przedemerytalnym.”* W rok po tej deklaracji nie zauważamy by były podejmowane jakieś kroki w tym kierunku ze strony władz. Z naszej strony opracowaliśmy szczegółowy projekt porozumienia pozwalającego znacznie podnieść wynagrodzenia na 3 lata przed emeryturą (jest na naszej stronie internetowej), drugi projekt rozłożonego na lata projektu systematycznego podnoszenia uposażeń osób zarabiających mniej niż inni na porównywalnych stanowiskach, oraz podjęliśmy próbę analizy działania algorytmu uczelnianego pod kątem powstania tzw. wewnętrznego zadłużania się jednostek.

W 2009 r. trwały najdłuższe w znanej mi historii negocjacje podwyżki z rezerwy celowej Budżetu MNiSW. Władze SGGW proponowały by te pieniądze przeznaczyć na podreperowanie

finansów wydziałowych, szczególnie dla wydziałów „nie bilansujących się”. My mieliśmy obawę, że te kwoty będą wykorzystane na spłatę długu Uczelni. Władze obawiały się, że w dotacjach w następnych latach nie będą uwzględnione skutki podwyżki, co mogłoby prowadzić do dalszego zadłużenia. Ponieważ negocjacje przeciągnęły się aż do późnej jesieni, wyraziliśmy zgodę, by podwyżka za 2009 r. była wypłacona jednorazowo, przed Świętami Bożego Narodzenia, natomiast została dopisana do wynagrodzeń comiesięcznych, z chwilą gdy będzie wiadomo, ile pieniędzy dostanie SGGW na rok 2010. Do chwili pisania tego sprawozdania, takich informacji jeszcze nie mam. Natomiast na pytanie skierowane do Ministerstwa otrzymaliśmy odpowiedź (pełna treść na naszej stronie internetowej) następującą: *„...Uprzejmie informuję, że w ustawie budżetowej na 2010 r. przewidziano środki wynikające z zaliczenia tego zwiększenia [zwiększenia wynagrodzeń wraz z pochodnymi] jako zwiększenia o charakterze trwałym...”*

Sprawozdając sprawy podwyżkowe trzeba stwierdzić, że negocjowaliśmy te regulacje zawsze w atmosferze napięcia, ostrych słów i oskarżeń, że domagając się realizacji decyzji budżetowych i ministerialnych działamy na szkodę Uczelni. Jest to dość zadziwiające, że za każdym razem podejmowane są próby użycia funduszy przeznaczonych na podwyżki, czy wyrównania inflacyjne do zaradzenia doraźnym kłopotom finansowym Szkoły. Jest oczywiste i z góry wiadomo, że są to zawsze zbyt małe kwoty jak na potrzeby Uczelni i nie przynoszą pożądaných skutków (np. wyrównania wynagrodzeń, lub poratowania Wydziałów). Droczyliśmy się przecież nawet o 20-40 zł podwyżki. Związki nie mogą tu ustąpić, bo te kwoty są małe w sali Uczelni, ale w comiesięcznym budżecie rodzinnym osób o najniższych zarobkach bardzo nieraz znaczące.

Nowelizacja ustawy o szkolnictwie wyższym w 2002 r. przewidująca tzw. trzystopniową poprawę wynagrodzeń, na naszej Uczelni - trzeba stwierdzić - została zmarnowana. Została zmarnowana szansa ustalenia godnych wynagrodzeń i takiego skonstruowania struktury płacowej, która pozytywnie rzutowałaby na uposażenia pracowników Uczelni przez wiele następnych lat. Skutki są widoczne w wysokości naszych uposażeń w porównaniu z innymi Uczelniami. W kolejnych trzech etapach poprawy wynagrodzeń ważniejsze było doraźne uzupełnianie niedoborów finansowych w jednostkach, niż troska o wynagrodzenia. Średnie uposażenia nie osiągnęły zamierzonego w ustawie poziomu.

W trosce o nasze przyszłe emerytury zabiegaliśmy o przystąpienie SGGW do Pracowniczego Funduszu Emerytalnego. Wobec braku środków finansowych Uczelni funduszu nie dało się dotychczas zorganizować. Była tu nadzieja, że środki z wynajmu Rakowieckiej będą mogły być tu pomocne. Być może ciągle jest taka nadzieja.

Wspominałam już o naszej propozycji porozumienia w sprawie podniesienia wynagrodzenia na 3 lata przed emeryturą dla osób, które zadeklarują zamiar przejścia na emeryturę.

Wydaje się nam pożyteczny o ile nie konieczny regulamin wynagrodzeń i system rozłożonej na lata procedury podnoszenia uposażeń osób zarabiających mniej niż inni na porównywalnych stanowiskach, oraz dla nowo zatrudnianych osób. Jest paradoksem, że osoby nowo zatrudniane mają uposażenia nieraz znacząco wyższe niż długoletni, doświadczeni pracownicy SGGW.

Budzi nasze duże zaniepokojenie powstawanie stanu „nie bilansowania się” niektórych jednostek Uczelni. Podjęliśmy prace nad dojściem do przyczyn takiego stanu rzeczy, który przecież nie powinien mieć miejsca skoro Szkoła się bilansuje w zakresie dotacji dydaktycznej. Wydaje się, że powodem jest złe stosowanie

algorytmu rozdziału środków na jednostki. Podjęliśmy, więc próbę analizy działania algorytmu uczelnianego pod kątem powstania tzw. wewnętrznego zadłużania się jednostek. Na początek dokonaliśmy wstępnej analizy funkcjonowania algorytmu w zakresie obliczania ilości tzw. „studentów przeliczeniowych” i „przepływowych” oraz wskaźników kosztochłonności przyznawanym jednostkom. Wydaje się, że w niektórych przypadkach obliczenia te są nieprawidłowe. Wymaga to jednak dalszej analizy, symulacji i konsultacji z Prorektorem ds., Rozwoju prof. W. Bielawskim.

Jest jednak sprawa zdecydowanie oburzającą, że ciężar owego „nie bilansowania” się władze starają się przerzucić na pracowników (urlupy bezpłatne, rezygnacja z części należnych podwyżek itp.)

Sprawy finansowe

Zgodnie ze Statutem NSZZ „S” związek zawodowy jest zobowiązany do udzielania pomocy finansowej członkom będącym w trudnej sytuacji życiowej, lub spowodowanej wydarzeniami losowymi takimi jak np. śmierć członka rodziny, narodziny dziecka, kradzież itp.

Mamy opracowany regulamin przyznawania takiej pomocy.

Członek związku otrzymuje zasiłek, z tytułu jednego z wymienionych wyżej udokumentowanych zdarzeń. Podanie o zapomogę staramy się zawsze wnikliwie rozpatrywać. W zdecydowanej większości są to wnioski uzasadnione – wiele osób wymaga takiej pomocy.

W ubiegłej kadencji przyznano 52 zasiłki statutowe oraz 70 zapomóg losowych (w tym z tytułu narodzin dziecka 8 zapomóg).

Przyznajemy upominki bożonarodzeniowe wszystkim członkom naszego Związku (70 zł.) i pomoc w sfinansowaniu letniego wypoczynku dzieci (po 100 zł.).

Według **sprawozdania finansowego** Skarbnika w okresie 2006-2010 przychody wynosiły 293.839 zł. a wydatki 298.069 zł.

Na cele socjalne wydano 148.078 zł.

Składki do Regionu Mazowsze i do KSN 126.379 zł.

Inne wydatki 26.260 zł. (prowizja banku, działalność Koła Emerytów, działalność kulturalna i charytatywna, wydatki biurowe, konserwacja sprzętu, delegacje itp.)

Kwota wydana na zasiłki statutowe 21.600zł.

Kwota wydana na zasiłki losowe 26.650 zł.

Podarunki gwiazdkowe 73.780 zł.

Wypoczynek dzieci 23.400 zł.

Interwencje

W ubiegłej kadencji uczestniczyliśmy w rozwiązywaniu wielu nabrzmiałych konfliktów na styku pracownik - kierownik jednostki. (np. interwencje w sprawie udzielonych nagan pracownikom i wnioski o zatarcie kar, napięcia w Studium Języków Obcych, w Dziale Remontów i Konserwacji, Zespole Obsługi Audiowizualnej i innych). Łagodziliśmy napięcia przy tworzeniu nowych regulaminów wynagradzania, korzystania z Funduszu Świadczeń Socjalnych, w rażących nieprawidłowościach w Kasie Zapomogowo-Pożyczkowej.

Podejmowaliśmy też wiele spraw interwencyjnych (ponad 40) zgłaszanych przez pracowników. Na ogół są to sprawy indywidualne - nie jest możliwe podawanie w sprawozdaniu szczegółów.

Sprawy zdrowia i BHP

Postulowaliśmy poprzez wystąpienia na posiedzeniach Senatu i wystąpieniach do JM Rektora o zwiększenie zakresu usług medycznych świadczonych przez Niepubliczny ZOZ

SGGW (np. opieka stomatologiczna). W odpowiedzi dnia 22. 10. 2007r. JM Rektor poinformował nas, że przy obecnych wymogach NFZ nie jest możliwe zakontraktowanie usług specjalistycznych w szerszym zakresie niż obecnie (czyli poza medycyną pracy).

O sprawy bezpieczeństwa i higieny pracy – obok uczelnianego działu BHP, dbają Społeczni Inspektorzy Pracy wybierani demokratycznie przez ogół pracowników danej jednostki na kadencję, trwającą 4 lata. W okresie sprawozdawczym Komisja Zakładowa przeprowadziła wybory na wszystkich wydziałach w 2007r. Społecznym Inspektorem Pracy całej Uczelni został dr Piotr Witomski.

Dr Jacek Bujko był przedstawicielem „Solidarności” w Rektorskiej Komisji ds. dodatków za pracę w warunkach szkodliwych do 2008r. W nowej kadencji władz Uczelni zastąpiła go Małgosia Okołowicz. Od lat, na nasz wniosek, Społeczny Inspektor Pracy jest wiceprzewodniczącym Rektorskiej Komisji ds. BHP i uczestniczy w posiedzeniach Senatu, na których sprawy BHP są omawiane.

Ze spraw, jakie zgłaszał Społeczny Inspektor Pracy i członkowie Komisji Zakładowej NSZZ „S” najczęściej powtarzają się uwagi o:

1. Zbyt śliskich posadzkach wewnątrz i zewnątrz budynków (szczególnie uciążliwe jest przenoszenie ciężkiej aparatury po takiej podłodze).
2. Wadliwie działająca wentylacja (wentylatory „przerabiają” to samo powietrze. Stanowi to groźbę roznoszenia tą drogą zarazków - zagrożenie epidemią. Uciążliwy jest smród, gdy następuje utylizacja odpadów w laboratoriach. Obserwujemy czasem przegrzanie pomieszczeń latem (dachy nowych gmachów rozgrzewają się do powyżej 60°C, a wentylacja tłoczy to gorące powietrze). Obecnej zimy w wielu budnkach nastąpiło zalanie pomieszczeń wodą spływającą z topniejących śniegów na dachach.
3. Zbyt ciężkie drzwi w nowych budynkach powodują uszkodzenie kręgosłupa (potwierdzone diagnozą medyczną).
4. Toksyczne flamastry do plastikowych tablic po dłuższym używaniu ich i przy braku odpowiedniej wentylacji powodują podrażnienie oczu i ból głowy.
5. Pomieszczenia o sztucznym oświetleniu mają zbyt silne lampy. Światło drażni oczy powodując przekrwienie i dotkliwą suchość gałek ocznych.
6. Pomieszczenia socjalne dla pracowników na stanowiskach robotniczych nie zawsze spełniają wymogi BHP.
7. Pozamykane w ciągu całego dnia wyjścia z budynków oznakowane jako wyjścia ewakuacyjne,
8. Brak pojemników na odpadki (kwasy itp.), które muszą być utylizowane,
9. Brak szaf na butle z gazem.
10. Zwrócono uwagę na brak zasad postępowania w sytuacjach kryzysowych. Brak jest szkoleń i ćwiczeń w tym zakresie. (zajęcia praktyczne np. posługiwanie się gaśnicą, manewry, próbne alarmy, szkolenia ratownictwa przeciwpożarowego itp.). Jest obawa, że w nagłej sytuacji np. pożaru wybuch paniki może doprowadzić to tragicznych następstw.
11. Zwrócono uwagę, że w dziekanatach powinna być łatwo dostępna książka na uwagi dotyczące BHP i informacja, że takowa istnieje.

Udział przy tworzeniu aktów prawnych

Zgodnie z Ustawą o związkach zawodowych, niektóre akty prawne ustanowione w uczelni wymagają uzgodnienia lub opinii związków zawodowych. Dotyczy to wszelkich zmian w Statucie szkoły i regulaminach.

Uzgadniamy więc corocznie z Rektorską Komisją ds. Socjalnych wysokość przysługujących z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych kwot dofinansowania z różnych tytułów np. wypoczynku dzieci i młodzieży, wczasów "pod gruszą", korzystania z domu w Kirach, pożyczek remontowych i budowlanych, imprez kulturalnych, zapomóg losowych, wycieczek itp.

Współdziałamy z odpowiednimi komórkami SGGW w opracowywaniu:

1. Regulaminu przyznawania nagród pracownikom, nie będącym nauczycielami i corocznie uzgadniamy wysokość minimalnej nagrody (tzw. 1%).
2. Regulaminu przyznawania nagród dla nauczycieli akademickich (tzw. 2%).
3. Wnosiliśmy i negocjowaliśmy poprawki do nowego Regulaminu Pracy opracowywanego po nowelizacji Kodeksu Pracy.
4. Wnosiliśmy poprawki do projektu nowej ankiety oceny nauczycieli akademickich.
5. Intensywnie braliśmy udział w pracach nad nowym Statutem SGGW.
6. Opracowaliśmy nowy regulamin wynagradzania dla pracowników Działu Remontów i Konserwacji
7. Braliśmy udział w pracach nad opracowaniem nowego algorytmu rozdziału środków finansowych dla poszczególnych jednostek SGGW.
8. Opiniowaliśmy projekty reformy szkolnictwa wyższego i nauki opracowane przez Ministerstwo i KRASP.
9. Współdziałamy z KSN w pracach nad układem zbiorowym pracy dla szkół wyższych (udział w szkoleniu w Wiśle we wrześniu 2008r., praca nad projektami dokumentów).

Komisje Senackie i Rektorskie

We wszystkich komisjach senackich i rektorskich mamy naszych przedstawicieli, którzy na bieżąco informują Komisję Zakładową o sprawach i decyzjach podejmowanych przez te gremia.

Należy podkreślić, że w sprawach, które wymagają ustawowo uzgodnienia ze związkami zawodowymi, udział naszego przedstawiciela w obradach Senatu, komisji, czy rad wydziałów nie wyczerpuje trybu „uzgodnienia” tzn. np. przyjęcie danego rozwiązania przez większość członków danej komisji, nawet gdy nasz przedstawiciel bierze udział w głosowaniu, nie jest wystarczające w sprawach wymagających uzgodnienia. Uzgodnienie musi mieć formę dokumentu na piśmie. Jedynie Komisja Zakładowa a w jej imieniu Przewodniczący Komisji Zakładowej ma prawo do podpisania uzgodnienia.

Najważniejsze sprawy przygotowywane przez komisje senackie, doradcze ciało Senatu, a dotyczące bezpośrednio pracowników były następujące:

- przyjmowanie corocznie algorytmu rozdziału środków finansowych, przyznanych przez MNSiW, na wydziały i pozostałe jednostki,
- planowanie działalności inwestycyjnej i remontowej Szkoły,
- opracowywanie zasad oceny pracowników naukowo-dydaktycznych,
- opiniowanie zasad zatrudniania nauczycieli akademickich, i pracowników nie będących nauczycielami
- zmiany w statucie szkoły,
- zmiany wysokości pensum, liczebności grup studenckich, godzin lub wynagrodzeń za prace dyplomowe, liczby dyplomantów na jednego nauczyciela, zasad wynagrodzeń za

pracę dydaktyczną na studiach zaocznych w soboty i niedzielę i w punktach konsultacyjnych,

- zasady organizacji służby zdrowia dla pracowników i studentów,
- zasady przyznawania dodatków BHP,
- zasady przyznawania grantów wewnętrznych SGGW z puli środków na badania własne, zarezerwowanych do rozdziału dla Rektora,
- rozpatrywanie odwołań od opinii wydziałowej komisji oceniającej pracowników naukowo-dydaktycznych,
- opiniowanie wniosków o przyznanie odznaczeń i nagród pracownikom.

Sprawy historyczno-związkowe

W jesieni 2006 r. zorganizowaliśmy obchody jubileuszu 25-lecia Solidarności SGGW i w grudniu 2006 r. obchody 25-lecia wypadków związanych z wprowadzeniem stanu wojennego.

Jubileusz 25-lecia powstania Solidarności zgromadził wielu uczestników, byłych i obecnych członków Solidarności oraz gości. NSZZ „S” SGGW ufundował medale rocznicowe wręczone osobom zasłużonym dla Związku. Opracowaliśmy wydawnictwo rocznicowe którego wydanie zostało sfinansowane przez JM Rektora SGGW prof. dr hab. Tomasza Boreckiego.

12 grudnia 2006 miało miejsce odsłonięcie tablicy pamiątkowej w Pawilonie I na Rakowieckiej (tablica również na koszt SGGW zdecydowanych przez prof. dr hab. Tomasza Boreckiego). Towarzyszyła temu wydarzeniu sesja wspomnieniowa z udziałem p. Rektora Joanny Radomskiej, profesora S. Wolskiego, Szczepana Marczyńskiego. Wystawę plastyczną przygotowała A. Gołębiwska. Po sesji była Msza Święta w kościele Św. Andrzeja Boboli za ofiary stanu wojennego i agapa. Uroczystość spotkała się ono z dużym odzewem członków „Solidarności” byłych i obecnych. Aula I na Rakowieckiej była pełna.

W grudniu 2008 i 2009 r. w rocznicę wypadków zostały złożone pod tablicą kwiaty. Uczynił to JM Rektor SGGW prof. dr hab. Tomasz Borecki wraz z Prorektorami i Kanclerzem oraz Komisja Zakładowa NSZZ „S” SGGW. Po złożeniu kwiatów i zapaleniu zniczy uczestnicy byli zaproszeni na seans filmowy. Na nasze zamówienie wyświetlany był film KATYŃ.

W grudniu 2009 r. w drugą rocznicę wmurowania tablicy kwiaty złożył JM Rektor SGGW prof. dr hab. Alojzy Szamański, prorektor prof. dr hab. Wiesław Bielawski, Kanclerz dr. W. Skarżyński oraz Komisja zakładowa NSZZ „Solidarność” SGGW.

Obecnie trwają przygotowania do obchodów 30-lecia powstania „Solidarności” w SGGW. Komisja Zakładowa podjęła decyzję, że będzie to konferencja naukowa „Solidarność – idea współczesności”. Konferencja, która chcemy przygotować razem z Wydziałem Humanistycznym SGGW odbędzie się najprawdopodobniej 22 października 2010 r.

W sprawach historycznych przewodnicząca Komisji Zakładowej SGGW wystąpiła do instytutu Pamięci Narodowej o udostępnienie materiałów dotyczących inwigilacji „Solidarności” SGGW. Uzyskaliśmy prawo do wglądu do tych materiałów. Przejrzałam dokładnie 16 tomów akt. Jeden z nich dotyczy akcji rozbijania strajku na SGGW 5/16 grudnia 1981 r. Jest toteczka o kryptonimie PAWILON. Zmiana ustawy o IPN zablokowała dalsze prace.

Z tych dotychczas przejranych dokumentów wynika że w Uczelni byli (czy są?) dwaj informatorzy lub współpracownicy SB, którzy donosili na osoby strajkujące w Pawilonie I po

wprowadzeniu stanu wojennego. Jeden z nich nosi kryptonim RUD. Wystąpiłam o identyfikację tych osób – odpowiedzi z IPN jeszcze nie mam.

Sprawę śledzenia i pacyfikacji „S” SGGW prowadził insp. B. Bogaczyk. I tak 14 XII 81 miał on na polecenie naczelnika Podolskiego wraz z tow. Mościckim i Jarmolińskim w asyście prokuratora WP płk Gaździka wejść do SGGW i zlikwidować strajk. Wówczas to nie wyszło. ZOMO dokonało pacyfikacji dopiero w nocy. Dalszym ciągiem sprawy, aresztowaniami, przesłuchaniami i wydawaniem decyzji zajmowali się naczelnik Wydziału III Stanisław Olejnik, tow. Rakowiecki (dostawał odpisy wszystkich notatek i dokumentów) płk Jadowski, plut. E. Banaś, kpt dr A. Żelobowski.

Informacja

W 2000 roku zaczęliśmy wydawać biuletyn SGGW pod nazwą Wiadomości Solidarności; ukazywało się 36 numerów. Ciągłe wychodzą nowe zeszyty, chociaż bardzo nieregularnie – w miarę potrzeby i naszych czasowych możliwości.

Obecnie funkcjonuje strona internetowa Komisji Zakładowej: <http://snszs.sggw.pl>

Niestety niezrozumiałą i arbitralną decyzją władz Uczelni zostały zlikwidowane odsyłacze pod ten adres z głównej strony internetowej SGGW. Stanowi to duże utrudnienie w komunikowaniu się Solidarności z pracownikami SGGW. Trafic tam mogą tylko osoby znające ten dość nieczytelny adres.

Krajowa Sekcja Nauki wydaje w cyklu dwumiesięcznym biuletyn pt. „Wiadomości KSN”, zawierający informacje o działaniach KSN, sprawach dotyczących nauki i szkolnictwa wyższego. Regularnie udostępniamy ten biuletyn Kołom Solidarności SGGW.

W lokalu Komisji Zakładowej udostępnialiśmy pracownikom prasę: Wiadomości KSN, Przegląd Akademicki, Tygodnik Solidarność, Kurier Mazowsza.

Kultura

Podejmowaliśmy różne inicjatywy kulturalne jak np.

- tradycyjne spotkania świąteczne Komisji Zakładowej z członkami związku i innymi pracownikami: Bożego Narodzenia – dzielenie się Opłatkiem i Wielkanocne przy „jajeczku”
- comiesięczne spotkania emerytowanych pracowników, członków związku, organizowane przez niestrudzoną, pełną pomysłów, przewodniczącą Koła Emerytów kol. Zofię Sławek, Na spotkaniach tych zawsze jest bogaty program na który składają się prelekcje, recytacje poezji, organizowane wycieczki muzeum itp.
- Organizacja wystaw okolicznościowych (A. Gołębowska).
- Seminarium w sali Senatu z okazji roku Grabskiego.
- Spotkanie z okazji rocznicy urodzin Jana Pawła II. Spotkanie poświęcone pamięci Papieża i Jego najnowszej książce: "Pamięć i tożsamość".
- Wycieczki: wrzesień 2006 wycieczka na Święty Krzyż w Górach Świętokrzyskich, w 2007 r. wycieczka do Sankt Petersburga, w 2008 r. wycieczka Praga-Drezno, w 2009 r. wypad do Rogowa.

Uroczystości uczelniane

Komisja Zakładowa, a szczególnie jej przewodniczący czują się w obowiązku uczestniczenia w uroczystościach organizowanych przez Szkołę takich jak np. inauguracja roku akademickiego, wręczenie tytułu doktora honoris causa, wręczenie dyplomów doktorskich i habilitacyjnych, spotkania

święteczne Rektora z pracownikami (z okazji Świąt Bożego Narodzenia, Wielkanocy i Wszystkich Świętych – uczczenie poległych w czasie I i II wojny światowej pracowników i studentów SGGW - coroczna Msza Św. w intencji poległych w czasie I wojny światowej pracowników i studentów SGGW, członków Legii Akademickiej; składanie kwiatów pod tablicą upamiętniającą legionistów. Coroczne składanie kwiatów pod pomnikiem Staszica.

Dnia 18 maja 2006 zostało z naszym udziałem zasadzona przy Bibliotece SGGW sadzonka dębu wyhodowanego z żołądzia poświęconego przez Jana Pawła II.

Na wiosnę 2007 braliśmy czynny udział w zadrzewianiu Campusu SGGW – mamy „swoje trzy drzewka”.

Niektóre inne inicjatywy

Nasze środki pochodzące jedynie ze składek członkowskich są bardzo skromne. Niemniej uważamy, że w miarę możliwości powinniśmy wspierać potrzebujących. W 2006 r. została przekazywana kwota 1000 zł. na utrzymanie Domu Starców w Gródku na Białorusi, prowadzonego przez „Caritas Polska”.

Przekazaliśmy też środki finansowe:

- na Ruch Obrony Życia im. Ks. Jerzego Popiełuszki.
- zaopatrujemy w bilet na środki komunikacji miejskiej dwoje studentów z Białorusi studiujących w SGGW.
- przekazaliśmy sekretariatowi Ogródków Działkowych SGGW nasze już używane ale sprawne jeszcze kxero.
- grupa pracowników SGGW, głównie członków naszego związku, wytrwale i bez przerwy od stycznia 1984r pełni comiesięczny, 16-godzinny dyżur przy grobie męczennika, Sługi Bożego księdza Jerzego Popiełuszki.

Podziękowania

Kończąc sprawozdanie pragnę serdecznie podziękować wszystkim członkom Komisji Zakładowej i Przewodniczącym Kół za ich zaangażowanie, trud i czas jaki poświęcili w ciągu ubiegłych czterech lat na prace i działalność w naszym Związku.

Szczególne wyróżnienie należy się nieocenionej Skarbnicze Janinie Koc, Zofii Sławek szefowej Koła Emerytów, Teresie Zielony, na którą przed jej odejściem na emeryturę zawsze można było liczyć, Jackowi Bujko współdziałającemu we wszystkich prawie ważnych sprawach związkowych, Marii Kupczyk, która nie będąc formalnie członkiem KZ zawsze była pomocna, Krystynie Małachowskiej sekretarzowi KZ, Tomkowi Kondraszkowi, Piotrowi Jurka, Małgosi Okołowicz, Marianowi Różalskiemu i wszystkim włączającym się w nasze prace.

Maria Wesołowska

Sprawozdanie

Komisji Rewizyjnej NSZZ „Solidarność” SGGW za okres od 28.03.2006 r. do 16.03.2010 r.

Komisja Rewizyjna NSZZ „Solidarność” wybrana została na Walnym Zgromadzeniu Delegatów Zakładowej Komisji NSZZ „Solidarność” SGGW w dniu 28.03.2006 r. w składzie:

Kazimierz Garbulewski,
Emilian Pitera,
Jacek Krzemiński.

W czasie trwania kadencji przedstawiciel Komisji Rewizyjnej uczestniczył w większości zebrań Komisji Zakładowej, odbywających się raz w miesiącu i zebrań Prezydium Komisji Zakładowej, które odbywały się raz w tygodniu.

Komisja Rewizyjna przeprowadziła końcową kontrolę dokumentacji Komisji Zakładowej, której wyniki wraz z analizą spraw podejmowanych podczas zebrań Komisji Zakładowej i

Prezydium Komisji Zakładowej stanowią podstawę niniejszego sprawozdania, które podzielono na następujące części:

1. Zebrania Komisji i Prezydium – regularność, forma i najważniejsze sprawy;
2. Finanse – wydatki i bilans;
3. Realizacja uchwał;
4. Wniosek o absolutorium.

Ad 1. W okresie od 28.03.2006 r. do 16.03.2010 r. Komisja Zakładowa odbyła 53, a Prezydium Komisji Zakładowej 104 zebrań. Z każdego zebrania powstawał protokół, prowadzony na bieżąco przez sekretarza Komisji Zakładowej, w którym w sposób wyczerpujący i wierny opisywano przebieg zebrania. Protokoły z zebrań są dokumentacją świadcząca o dobrze zorganizowanej i efektywnej działalności zarówno Prezydium, jak i całego składu Komisji Zakładowej. Na podkreślenie zasługuje przestrzeganie obowiązującego statutu związku zawodowego i podejmowanie wszystkich decyzji w sposób obiektywny i demokratyczny (dotyczy to zwłaszcza sprawdzania liczby uprawnionych do głosowania i podejmowania uchwał i decyzji większością głosów). Do najważniejszych spraw, które podejmowano w trakcie kadencji zaliczamy następujące:

- o Interwencje w obronie pracowników zwalnianych z pracy niezgodnie z obowiązującym prawem;
- o Wezwanie pracodawcy do wycofania niezgodnego z ustawą rozporządzenia dotyczącego zwalniania pracowników, którzy nabyli uprawnienia emerytalne;
- o Regulacje płacowe pracowników w trudnej sytuacji finansowej uczelni (zasady podwyżek);
- o Opinia o proponowanych przez rząd zmianach ustaw o szkolnictwie wyższym i nauce;
- o Udział w opracowaniu statutu SGGW;
- o Interwencje w sprawie mianowania pracowników na czas nieokreślony

Ad 2. Komisja Rewizyjna skontrolowała finanse NSZZ „Solidarność” SGGW za lata 2006-2009. Przychody w tym okresie wynosiły łącznie 293.839,00 zł, a wydatki 298.069,00 zł, w tym na cele socjalne wydano 148.078,00 zł, a więc prawie 50% wszystkich wydatków. Składki odprowadzone do regionu i KSN wynosiły 126.379,00 zł, a więc 42% wydatków. Inne wydatki (działalność kulturalna i administracyjna, działalność Koła Emerytów, delegacje, prowizja banku, wpłaty na cele charytatywne, dofinansowanie wycieczek) wynosiły 26.260,00 zł. W okresie 2006 – 2009 wypłacono 52 zasiłki statutowe (w tym 8 z tytułu urodzenia dziecka) – kwota 21.600,00 zł i 70 zapomóg losowych – kwota 26.650,00 zł. W ramach „prezentu gwiazdkowego” członkowie związku otrzymywali po 70 zł w gotówce – kwota 73.780,00 zł. Dofinansowano również letni wypoczynek dzieci po 100 zł w gotówce – kwota 23.400,00 zł. Komisja Zakładowa w kadencji 2006-2010 wspierała dwoje studentów z Białorusi studiujących w SGGW w formie zakupu w okresach kwartalnych Warszawskiej Karty Miejskiej. Kontrola wykazała, że wydatki w poszczególnych latach kadencji są zgodne z przyjmowanymi przez Komisję Zakładową preliminarzami budżetowymi.

Komisja stwierdza, że księga rachunkowa prowadzona jest na bieżąco i zawiera właściwe pod względem merytorycznym rozliczenia finansowe.

Ad 3. W czasie Walnego Zebrania Sprawozdawczo-Wyborczego Delegatów 28 marca 2006r. podjęto 4 uchwały:

1. Uchwała nr 1 dotyczyła podziękowania Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” i jej Przewodniczącemu Januszowi Sobieszkańskiemu za ich wieloletnie, ofiarne i skuteczne działania na rzecz dobra polskiej nauki i szkolnictwa wyższego;
2. Uchwała nr 2 zawierała podziękowanie Pani Alicji Paplińskiej, Przewodniczącej Komisji Interwencji Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” za pomoc prawną chętnie udzielaną NSZZ „Solidarność” SGGW;
3. Uchwała nr 3 postulowała, aby wszystkie osoby ubiegające się o kierownicze stanowiska w SGGW honorowo złożyły oświadczenia, że nigdy nie były tajnymi współpracownikami służb bezpieczeństwa PRL;
4. Uchwała nr 4 zawierała słowa podziękowania dla Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich za podjęcie szerokiej dyskusji nad unowocześnieniem i racjonalizacją ustawy o stopniach i tytułach naukowych i apel o podjęcie decyzji o zreformowaniu drogi kariery akademickiej.

Komisja Rewizyjna stwierdza, że uchwały zawierające podziękowania zostały zrealizowane. Ustawa nr 3 w formie apelu o składanie honorowych oświadczeń, po wstrzymaniu decyzją Trybunału Konstytucyjnego administracyjnych działań dotyczących lustracji, stała się nieaktualna i nie była, z niewielkimi wyjątkami, realizowana przez pracowników SGGW.

Poza uchwałami, Walne Zebranie Delegatów wystosowało protest pracowników SGGW przeciwko brutalnym poczynaniom władz Białorusi, zwalczania opozycji i niedemokratycznym sprawowaniem władzy oraz wezwanie do przestrzegania praw człowieka i demokracji na Białorusi.

Uchwały podejmowane w czasie kadencji były realizowane na bieżąco. Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” SGGW podejmowała uchwały dotyczące pomocy finansowej członkom związku będącym w trudnej sytuacji materialnej. Komisja Rewizyjna nie ma żadnych zastrzeżeń do podejmowanych decyzji, zawsze na drodze głosowania członków Komisji. Poza pomocą finansową dla pracowników SGGW, kontynuowana jest pomoc materialna dla studentów z Białorusi, którą Komisja Rewizyjna uważa za racjonalną.

Komisja Rewizyjna wyraża uznanie członkom Komisji Zakładowej za społeczną działalność wyróżniającą się dbałością o sprawy pracowników SGGW w minionej kadencji. Szczególne wyrazy uznania Komisja Rewizyjna składa Przewodniczącej Komisji Zakładowej, Koleżance Marii Wesołowskiej za profesjonalizm, wysoki poziom w prezentowaniu spraw związkowych i podejmowanie wyważonych decyzji w obronie pracowników SGGW.

Komisja Rewizyjna wyraża również podziękowanie i szczególne uznanie dla członków Koła Emerytów naszego związku, z ich Przewodniczącą Panią Zofią Sławek.

Ad 4. Komisja Rewizyjna ocenia pozytywnie działalność Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” SGGW w kadencji od marca 2006 r. do marca 2010 r. i stawia wniosek o udzielenie absolutorium.

Komisja Rewizyjna:
Kazimierz Garbulewski
Jacek Krzemiński
Emilian Pitera

Biuletyn opracowała Ewa Kazubek